

En yndig og frydefuld sommertid

1. En yndig og frydefuld sommertid
i al sin herlighed,
den glæder og fryder så manges en,
ud af stor kærlighed.
Den fører frem de blomster så skøn
og rosen rød, så dejlig og sød,
som jeg og hver kunne se.
2. Blandt alle disse blomster ved jeg én,
han er en rose for dem alle,
udsprungen af en dejlig gren
ud af en yndig stamme.
Vel er der mange smukke til,
men jeg for sandhed sige vil:
Han overgår dem alle!
3. Ja, var jeg nu så lykkelig,
jeg kunne rosen få!
Mit hjerte det brænder ret inderlig
med længsels stor attrå.
Mit hjerte ler, hver gang jeg ham ser,
og det ud af stor kærlighed
la'r det mig ikke forstå..
4. Går jeg om dagen ud eller ind,
ihvor det være må,
da er du stedse i mit sind,
og natten ligeså.
Og når jeg sover sødelig,
og dig jeg drømmer lykkelig,
ret som du hos mig lå.